

um USA og Madrid vísti alt meira, at hon vildi vera í Europa kortini, tó ikki í Danmark.

Kom heimaftur av tilvild

Av tilvild vóru hesir spurningar loystir av sær sjálvum. Saman við foreldrum og systur kom Annie til Føroyar at ferðast í 1991. Dagin fyrri, tey skuldu fara avstað aftur til Danmark, hitti hon ein trimmenning, sum spurdi, um hon ikki kundi hugsað sær at søkt starv sum ensklærari í Hoyðølum?

- Eg svaraði skemtandi, at tað kundi eg als ikki í-mynda mær, men av tí at eg skuldi vera í Danmark í nákrar vikur, búnaðist tankin kortini um at fara heimaftur, tó bert í byrjanini sum eina roynd.

- Hóast eg kendi meg sum føroying, og altíð greiddi fólk frá heimlandinum, so hevði eg verið leingi burtur, og als ikki tósad føroyskt. Hertil kom, at eg eisini var litad av mentanum í teimum londum, sum eg hevði búið í. Tí var eg nú farin at hugsa um, hvussu nógvur føroyingar var eftir í mær, og um hetta bert var eitt eitt, sum tá eg greiddi fólk frá mínum uppruna.

Ein spurningur um samloika

- Tað var tí fyrri meg eisini ein spurningur um samloika, og tí søkti eg starvið í Hoyðølum, so eg kundi fáa greiðu á hesum.

- Hvussu var at koma heimaftur?

- Tað var lægt, men kortini áhugavert, tí her var so nógv óðrvisi enn í USA og Madrid. Tíðin hevði eins og staðið still í Føroyum, meðan eg var burtur. Samfelagið var ikki nógv broytt, hóast áttatiárinu og krepptið. Kvøðuljómur í útvarpinum spældi framvegis somu plátur o.s.f.r. Tað var eins og at koma aftur í tíðina.

- Ein munur var kortini - tá eg fór úr Vági stóð byggin í blóma, men tá eg kom aftur var hon í skeljasorum. Tað er ein sorgarleikur, sigur Annie O. Eysturoy.

- Önnur storbroyting var hjá mær at eg nú skuldi tosa føroyskt. Hetta málið hevði í so nógv ár verið fríttíðarmál mitt, og tí var tað ikki sum at siga tað, at tosa føroyskt til dagligt.

Tryggleikin og friðurin

- Hinvegin, so var tað eitt satt upplivisli at undirvísa næmingum við somu bakgrund eins og eg. Higartil hevði eg undirvíst hvítum, svartum, indíánum o.o. fólkaslagum, sum als ikki kendu mín uppruna.

- Upplivislini vóru nógv og á ymsum økjum, eitt nú at kenna friðin og tryggleikan, ikki at vera bangin fyrri at ganga úti í myrkri, siggja smábørnini spæla úti seint á kvøldið, uttan tó at foreldrin nýstast at vera bangin fyrri, at tey verða rænd, neyðtíkin ella á annan hátt í vanda.

Hóast Annie O. Eysturoy als ikki hevði ímyndað sær, at farloyvið frá universitetinum í Madrid skuldi vera fyrri meir enn hetta árið, so vísti tað seg, at hon heimafturkomin kendi seg hava tilknýti, sum hon hevði saknað í útleigd.

- Her var ein annar liviháttur, og eg haldi t.d. at fjøllini ikki bert eru vøkur. Tey hava meir at týða fyrri meg enn Alpurnar í Eysturriki og Rocky Mountains í USA, sigur Annie O. Eysturoy.

Studentaskúalærari fram um professorat

Familan undraðist stórliga, at Annie fór heimaftur til Føroya, og kanska serliga tí hon ikki til fulnar kann nýta sína útbúgving her, eins og starvsbreytin, sum annars hevði verið at virka sum professari við universiteti í USA, nú varð av ongum.

- Öll koma vit út fyrri valmøguleikum í lívinum. Í mínum føri skuldi eg gera av, hvørt eg skuldi velja starvsbreyt fram um tað at búgva í egnum landi. Tú kanst siga, at eg valdi livsvirði fram um starvsbreytin, einismest tí livsvirðið í Føroyum er so stórt, at fólk, sum ikki hava búið aðrastaðni, ikki kunnu ímynda sær tað.

- Nú havi eg verið her í fjóra ár, og havi merkt, at eg havi djúpar røtur í Føroyum, hóast eg havi verið burtur so leingi. Tað er so nógv at fegnast um, eitt nú reina luftin, tryggleikin og tað at her er so fríðarligt, men samstundis at samfelagið er væl útbúgvið.

Hetta eru viðurskipti sum tú virðismetir, tá tú hevur búið í londum, har fólk verða myrd uttan fyrri úthúð tina, sigur Annie O. Eysturoy.

- Saknar tú ikki at hava fríða atgongd til alt tað, sum er at fara til úti í heimi?

- Sjálvandi er saknur í at tú ikki hevur atgongd til stórra bókasøvn og bóka-handlar og ymisk mentanarlig tilboð, sum eru aðrastaðni, men tað kann ikki vera óðrvisi.

- Tú skalt leggja dent á tað, sum tú kanst gera í Føroyum, og ikki á tað, sum tú ikki kanst, sigur Annie O. Eysturoy, sum hevur gjørt av at verða verandi í Føroyum.

Skráseting Føroya

hevur í dag skráset niðanfyrri standandi fráboðan:

Skrásetingar-nr.

P/f 2287,

P/f BHB International

A/S, Boks 188,

700 Klaksvík.

Viðtøkur broytar:

Fyrsta roknskaparár:
08.10.1993-31.12.1994

Skráseting Føroya

tann 9. apríl 1996

Kristin Balle

Í aðru viku verður hon

Kórstevnan 1996

Fyrirleikandi venjing í Fuglafjarðar Skúla í morgin kl. 14-18

Kórstevnan í ár verður sum kunnugt í Gøtu og í Leirvík byrjandi flaggdagin, hósdeggin 25., og endandi við stóru felagskonserntini og eftirfylgjandi veitsluhaldi leyggardagin 27. apríl.

Tað serstaka við kórstevnugildinum í ár verður tað, at hann, sum skal hava stóra felagskórinn við hendur, er ivaleyst tann gitnasti kórleiðarin í baltisku londum, har kórsangur man hava størri mentanarligan og samfelagsligan týdning enn nakra aðrastaðni.

Imants Kokars, føddur 1921, er fyrrverandi professari og rektari á tónleikaháskúlanum í Riga, hann stovnaði í 1969 og leiðir framvegis heimsgitna kamarkórinn Ave Sol, sum hann hevur ferðast víða um við og vunnið ikki færri enn 7 aljóða heiðursprísir við, men serligan týdning fyrri land og fólk sít hevur hann havt sum høvuðsleiðari á risastóru kórstevnunum í Litavia seinastu 20 árin.

Kórstevnan í ár hevur annars sama snið og innihald sum vanligt: kór koma við egnari skrá til stóra felags konsert, sum verður fríggjakvøldið 26. apríl. Kórini eru nú so mong, at væntandi verða einstøk kór á skránni eisini leyggardagin saman við stóra felagskórinum. Aðalendamálið við kórstevnunum er tó tað, at kórsangar úr øllum landinum kunnu hittast fyrri at syngja saman, vera við í størri samanhangi enn tí gerandisliga. Men fyrri at kunna vera við í felagskórinum mugu sangarar luttaka allar stevnu dagarnar - eisini fríggjadagin, sum er høvuðsvenjingardagurin.

Neyðugt er eisini, at stevnuuttakaramir hava kunnað seg við sangtílfarið frammanundan. Tí hevur Kórsambandið sent út nótur til øll kórini fyrri rúmari tíð síðan. Men bæði fyrri at sleppa einstøku kórnum undan at skula nýta ov nógv av egnari venjingartíð til hesa fyrirleikning og ikki minni fyrri at geva sangarum, sum ikki eru við í nøkrum av luttakandi kórnum, høvi til at vera við, skipar Kórsamband Føroya fyrri fyrirleikandi venjingum.

Ein slík venjing hevur verið í Vágum, onnur var í Havn, og í morgin, sunnudagin 14. apríl, kl. 14-18 verður venjing í Fuglafjarðar Skúla, sum kórleiðarin í Fuglafjarði, Frits Johannesen, og leiðarin hjá vertskórnum, Sangkórnum Gøta/Leirvík, Bjarni Restorff, fara at taka sær av.

Konsert

Trio de Prima Vera

Monica S. Joensen violon
Johan Gärskog floytu
Helga Gerðalið klaver/urgu

hevur konsert í

Runavíkar Skúla

týsdagin 16. apríl, kl. 21.00

við hesi skrá:

Oystein Sommerfeldt Várlátur, op. 44
F. Smetana Aus der Heimat
B. Martiní Sonata
F. Kulhau Trio, op. 119

Framsýning av málningum hjá Jóannes S. Hansen verður í sambandi við konsertina.

Konsert verður eisini í Eiðis kirkju
hóskvøldið 18. apríl.

Konsertfelagið

Mark No Limits í TB-húsinum

Í kvøld, 13. apríl, verður stórt tiltak við tónleikabólkinum Mark No Limits. Mark No Limits hevur seinastu víkuskiftini verið úti og spælt aftur bæði í Streymoy og Eysturoynni. Nú gongur leiðin til Suðuroyar, har teir fara at spæla í TB-húsinum. Aftan á hesar konsertirnar fer havnarbólkurin í studio at taka upp nýggju og fyrstu fløgu sína, ið verður at fáa í summari. Í kvøld fara teir eisini at spæla tey flestu av hesum lögum.

Umframt Mark No Limits, verður í steðginum mótsýning, har handlarnir Sprundið og Garpur í SMS fara at sýna fram klæði. Talan er um nýggjasta vármótan.

Eisini verður høvi at hoyra nýggja suðuroyarbólkinn Pandora, ið fer at spæla.

P/F CAL stendur fyrri ljóði og ljósi. Tiltakið byrjar kl. 22.

VIKU-TILBOÐ

PIZZA nr. 15 v/ osti, lormalum, oksakjøll, ananas, leyki, mais, fleski og oregano
Sodavatn og ís til dessert

98,-

